

Pencere

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Haziran 2015

Çok mu suskunum dünden beri yoksa gereğinden fazla mı konuşuyor iç sesim? Bilemedim çözedim de pek çok konudaki başarısızlığım gibi. Hangi birinden başlasam ki... Ya, anlatsam dinler misin yoksa yine sessizliğe mi bürünürsün ki ayrılmaz bir parçan o ketumluğun.

Yumak yine çözülmek bilmiyor. Bir ucundan tutuyorum ve tam çözüldü derken sil baştan. Garip bir duygu vesselam. Suçlu aramaktan vazgeçtim artık ama yine de suçlu addetmekten vazgeçemiyorum kendimi.

Durağan seyrine inat hayatın alabildiğine külfetli olsa da teşekkür borçlu olduğum o kadar çok acı var ki bazen geçmişten güne dokunan bazen tutarsızlığında o kaygan zeminin her daim tepe taklak olma tehlikesine maruz kaldığım.

Düşünceler atom hızında parçalanmakta ve duyular tekdüze zaman zaman eşlik ederken o duygu yığınağı. Kısaca zihniyetin farklı dalgalanmaları nüksetmekte bir o kadar uzağında olsak da pek çok şeyin ve pek çok insanın yakın durmak adına olanca gücümüzle çabalarken. Ve ıskalayıp durmaktayım mütemadiyen. Yoksa bir genelleme yapmak adına fazlasıyla mı cüretkar davrandım ne de olsa görünen köy kılavuz istemiyor farklı bir pencereden bakıyor olsak da.

Her yeni gün yeni bir pencereden bakmak olası olsa keşke ve keşke uzağı yakın kılsam da dokunsam usul usul o erişemediğim varlıklara. Kim bilir neyin hayali ile dalıyoruz uykuya ve hangi kâbuslardan geçiyor yolumuz ve gün devinirken geceye yeniden kopuyoruz tekrar başlamak adına bir gün sonrası.

Bir hengâmedir gidiyor bir tezahürat bir dayatmadır. Hele ki şu son günlerin karmaşası ve kargaşası hak getire.

Vazgeçemediğim ne çok şey var ve bir o kadar insan ve de mefhum.

Riayet etmeliyim belli ki ve bir o kadar ısrarcıyım yapmam gerekenler konusunda. Merak uyandıran ne varsa fıldır fıldır gözlerim ve nasıl da parlıyor gerçi geçip giden onca insan ve yitirdiğim zaman hiç mi hiç adilane değil ama.

Kötü bir niyetim olmadığını Tanrı biliyor yine de hep rüştümü ispatlamakla geçen koca bir ömrün kıyısından sesleniyorum sana.

Havada oldukça yüksek bir nem var ve hoş bir esinti ve yüzümde kocaman bir tebessüm ne de olsa

ismimle müsemma gülme edimi. Ki ağlamayı da hep vazife bellemişimdir kısaca sayısız gel-git, ay bile şaşkın o yüzden şaşırtmayı başaran biri olarak makamını yine değiştiriyorum söylediğim şarkının. Raks eden notalar aldı tüm efkârımı ve rotamı yeni baştan tayin ettim gerçi tek kişilik bir yolculuk benimki ama hissettiklerime eş güdümlü şu insan selini gördükçe için için haykırıyorum:”Asla pes etme.”

Kimlikse hep sorguluyorum. Ya, aidiyet... Tartışılır doğrusu ve insana dair o garip yap-boz. Benim parçalar ilk günden beri kayıp bu yüzden sürekli karıştırıp duruyorum zihnimin çekmecelerini. Tanrım, her yer darmadağınık. Nasıl da istiflemişim onca hatıratı tıklım tıklım ve nasıl da sakil.

Hangi haletiruhiyemi ifşa etsem ki... Söz uçar yazı kalır, deyişinden yola çıkarak unutmadan yazmalıyım cümlelerimi yoksa ciddi anlamda erozyona uğruyorum. Kolaysa getir devamını. Neyin mi? Unuttum bile. Sen aldırma bana. Alışkınım bu boş boğazlıma yoksa yine mi konuşmadığıma kani olup fısıldıyorum sessizce.

Keşif yapmalıyım bu gün ve yarın ve bir sonraki gün. Ola ki duraksayayım inan ki bin yıl evveline gidiyorum. Adımlamam gereken o yoldaki ilk adımlarımı atmak oldukça zor oldu ilk günlerde. Nasıl ürkektim ve nasıl çekingen. Gerçi an itibariyle de fazla bir şey değişmedi ama...

Kısaca biliyorum ki hayat denen kütüphane ısrarla adıma çağırıyor. Ve ne çok duygu ile olan tanışıklığım adını anmasam bile içimi dolduran. Yanlış telaffuz etmeseler de başımı bağlasam şu duygu seliyle. Ne de olsa nikâhlıyım ben kelimelerle. Gerçi resmi bir makamdan geçmedi nikâhımın onayı ama dini yönden caiz olduğu zaten kaynaklarda mevcut.

Ruhani bir buluşma neticesinde randevuma geldim yine.

Bir yerde okumuştum:”Modası geçmiş kelimeler.”Nerden geldiyse aklıma ya duyguların modası geçer mi? Sanırım geçiyor yoksa dünya bu hale gelmezdi. Ve ben de bu müşkül duruma düşmezdim nasibimi almasaydım eğer. Yine de dert etmiyorum. Sadece sarkaca odaklandım ve o hoş salınımda devinip duruyor zihnimin ve ruhumun kıvrımları...